

նասիրութիւնը տես Արարատ 1910. Յունուար, Մարտ. մեր. յօդուածը. «Նախնեաց Յիշատակներ» վերնագրով:

Նկարուած է 135^բ, բնագիրը և լուսանկարը նոյն մեծութեամբ:

55. Երուս. Մատ. Ս. Յակ. № 2556/1, Աւետարան, կազմը թաւշի վերայ արծաթապատ, ոսկեջրած, 48×36 սմ., Շղթայակրի ժամանակից: Նկարազարդ: Հաստ մագաղաթ, երկիջեան, 32×10 սմ.: ԳՐԻՉՆ ու ՏԵՂՆ անյայտ: ՍՏԱՅՈՂԲ Գագիկ Շահնշահ, որդի Աբասայ, Կարսի վերջին թագաւորը և Գորանդուխտ թագուհին՝ իրենց Մարեմ զստեր հետ 5^բ. 135^բ. 222^բ. 371^բ. ԺԱՄԱՆԱԿ. 1028—1064 թ. թ.

Ծանօթ. Հատուածների գլխագրերը բնագրի երկաթագրից աւելի մեծ են, բայց ոչ մանրանկարչական. կողքից կապուած լուսանցքի զարդի, թռչունի կամ կենդանու պատկերի հետ: Նկարագրութիւնը Արարատ. 1910. էր. 332

Լուսանկարուած է 125^ա. բնագիրը չորս անգամ մեծ է մեր նկարից:

56. Մատ. Ս. էջմ. № 260/275 (Կար. 253). Աւետարան, ազնիւ մագաղաթ, 25,2×19 սմ., 269 թերթ: ԳԻՐ Միջին երկաթագիր, շատ սիրուն, երկիջեան, 17×5 սմ.: Ընթեցանութեան նշաններ ունի կարմրադեղով, բայց ոչ բուն գրչի գործ, որովհետև հին, սև թանաքով կէտագրութեան մօտ կայ, երբեմն և կարմիրը: ԳՐԻՉ. Յովհաննէս գրիչ: ՍՏԱՅՈՂ. «Սմբատ Պատրիկ որդի Վահրամայ» կամ «Սմբատ որդի Վահրամայ քսատէր և բարեյաղթող Պատրիկ», որ աւետարանիս գրչութեան տարին առել է «զձեւ և գկարգ կրանաւորութեան» և «անուանեցայ Յովհաննէս ըստ վերակոչման հրաժարելոյ իմոյ ի ծփանաց կենցաղոյս»: ԺԱՄԱՆԱԿ 1071—1080 թ. փրկչական. թուականի միւտորը չի կարդացուում. «Ի հինգ հարիւրորդի քսան . . . դի ամի թուարեութեան հայոց (ընդգծուածը հազիւ տեսանելի) ի թագաւորութեանն Յունաց Միխայլին որդւոյ Տուկիծին . . . (մի կամ երկու բառ) ի կուրապաղատութեանս Մարեմայ բարեպաշտի եւ հղաւրի . . . (մի բառ) եւ ա՛ն որդւոյ. յամս ա՛ն ծապատիւ և հոգեոր ա՛ն Գրիգորիսի եւ ա՛ն Գեորգայ»:

Նկարուած է յիշատակաբանի մի հատուածը. բնագիրը 11×11½ սմ., մեր նկարը 10½×11,2 սմ.:

57. Մատ. Ս. էջմ. № 257/288 (Կ. 250). Աւետարան, մագաղաթ, 22×16½ սմ.: ԳԻՐ. Միջին երկաթագիր, երկիջեան, իւրաքանչիւրը 17×5,3, սմ. ներքի ծանօթութեան հետ: ԳՐԻՉ. Ահարոյն գրիչ: ՏԵՂ. «Աւարտեցաւ ս՛ք աւետարանս ի մայրաքաղաքս Աղեկսանդրու ընդ հովանեաւ Յովհաննու աւետարանչին»: ԺԱՄԱՆԱԿ. 1099 թ. փրկչական. «ի թուականութեանն հայոց ՇՆԸ գրեցաւ ս՛ք (աւ)տարանս»:

Լուսանկարուած է 171^ա. բնագիրը և լուսանկարը նոյն մեծութեամբ:

Ծանօթ. Ուշագրութեան արժանի են կարմրադեղով, շեղագրին մօտեցող, անցման բոլորգրով յիշատակաբանները 75^բ. Մատթէոսի վերջում, և 280^բ. Յովհաննու վերջում՝ գրչի անունով: Նոյն գրով են և աւետարան-